

podle § 112 obch. zák. za zaplacení zažalované pohledávky, jejíž výši bude třeba teprve zjistiti. Pokud stěžovatelé mají za to, že žalobce nemůže proti nim nárok na zaplacení své pohledávky ze společenského poměru uplatňovati proto, že již v únoru 1929 zvěděl, že z veřejné společnosti K. a spol. vystoupili a přes to nezrušil společenský poměr z tohoto důvodu po rozumu čl. 262 obch. zák., čímž prý dal zřetelně najevo, že se spokojuje se zbyvším společníkem Albertem H-em, jenž firmu samojediný převzal, jako s komplementářem, nelze jim přisvědčiti. Žalobce mohl sice použití práva podle čl. 262 obch. zák., ale nemusil, zejména an již společenský poměr před tím vypověděl a žalování mu ručili podle čl. 112 obch. zák. za zaplacení jeho pohledávky solidárně s Albertem H-em. Že je žalobce propustil ze závazku a se spokojil s Albertem H-em jako s jediným svým dlužníkem, neplyne z korespondence.

Čís. 11739.

Při doručení rozsudku pro zmeškání osobě, jež jest mimo území tohoto státu a nenáleží k osobám uvedeným v § 120 c. ř. s., jest použití ustanovení § 121 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 10. června 1932, R I 410/32.)

Nezletilá žalovaná byla zastoupena otcovským opatrovníkem Michalem U-em v Berlíně, jemuž byla i doručena žaloba. Rozsudek pro zmeškání ze dne 15. října 1930, jímž uznáno podle žaloby, měl býti doručen otcovskému opatrovníku v Berlíně, poštovní zpráva však zněla, že příjemce odcestoval do Paříže a jeho tamnější adresa byla udána. V Paříži však se nemohlo doručení státi, protože Michal U. mezitím znovu odcestoval do Německa. Nové doručení v Paříži zůstalo opět bez výsledku, protože bylo sděleno, že Michal U. odcestoval do Lembergu. Žalující strana navrhla tedy ustanovení opatrovníka podle § 115 c. ř. s. a prvý soud ustanovil za opatrovníka Dr. Rudolfa A-a a doručil mu rozsudek. Dr. Rudolf A. podal pak jako opatrovník žalované do rozsudku pro zmeškání odvolání. O d v o l a c í s o u d prohlásil doručení rozsudku opatrovníku žalované Dr. Rudolfu A-ovi a řízení, jež následovalo po ustanovení opatrovníka, za zmatečné a odmítl odvolání. D ů v o d y: Podle § 116 jest osobám, kterým se může státi doručení pro neznámý pobyt jen veřejným uvedením ve známost, ustanoviti opatrovníka. Podle § 115 c. ř. s. může se státi doručení veřejným uvedením ve známost jen, bylo-li osvědčeno, že pobyt osoby, již má býti doručeno, jest neznámý, a pokud nemá platnosti ustanovení § 111 c. ř. s. O osvědčení, že pobyt otcovského opatrovníka jest neznámý, nemůže býti řeči, neboť otcovský opatrovník jest presidentem obchodní komory v Berlíně, a nelze uznati, že jest neznámého pobytu. Tento předpoklad pro použití §§ 115 a 116 c. ř. s. chybí naprosto. Použití těchto ustanovení zákona brání však i okolnost, že jest užiti ustanovení § 111 c. ř. s. Otcovskému opatrovníku byla žaloba doručena do vlastních rukou, čímž byl spor zahájen. Změní-li strana za sporu bydliště nebo byt a neoznámí to soudu

a nelze-li osobu tu následkem změny bytu již nalézt, jest všechna ostatní doručení, jí se týkající, předsevzítí na dosavadním doručovacím místě podle předpisu § 104 c. ř. s. Ustanovení opatrovníka se tudíž stalo neprávem, a, byl-li podle § 116 c. ř. s. ustanoven opatrovník, ač k tomu nebylo předpokladů, jest doručení jemu zmatečné a řízení provedené s ním a případné rozhodnutí jest rovněž ve smyslu § 477 čís. 4 c. ř. s. zmatečné.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu druhé stolice, by nehledě k domnělé zmatečnosti a k odmítacímu důvodu, o odvolání podle zákona jednal a rozhodl.

Důvody:

Rekursní soud přehlédl, že jde o doručení rozsudku pro zmeškání osobě, která jest mimo území tohoto státu a nenáleží k osobám uvedeným v § 120 c. ř. s. Platí tu ustanovení § 121 c. ř. s. Pokus o doručení rozsudku pro zmeškání nezletilé žalované do rukou jejího otcovského opatrovníka Michala U-a, presidenta obchodní komory v Berlíně, se nepodařil proto, že podle sdělení pruského úředního soudu v Berlíně ze dne 11. listopadu 1930 odcestoval do Paříže. Dvojí pokus doručiti mu písemnost prostřednictvím generálního konsulátu Československé republiky v Paříži rovněž selhal. Podle druhé věty druhého odstavce 121 c. ř. s. může pohánějící strana v případě, že se pokus o doručení v cizozemsku nepodařil, jakž tomu bylo v souzeném případě, navrhnouti, by se doručení stalo veřejným vyhlášením anebo aby byl zřízen opatrovník podle § 116 c. ř. s. Soud první stolice postupoval podle zákona, vyhověv návrhu žalující strany a ustanoviv žalované straně ve smyslu posléz citovaného zákonného ustanovení opatrovníka, jemuž doručil rozsudek a jenž pak podal odvolání.

Čís. 11740.

Nejde o rozepři zahájenou, žalováno-li původně z důvodu zákonného ručení podle § 1409 obč. zák. a napotom odpůří žalobou podle § 12 odp. řádu z roku 1914.

(Rozh. ze dne 10. června 1932, R I 434/32.)

Ve sporu Ck VI 220/29 domáhal se žalobce na žalované zaplacení pohledávky 34.354 Kč 60 h proti Josefu J-ovi, poněvadž žalovaná strana převzala majetek Josefa J-a, takže žalovaná strana odpovídá za dluh J-ův podle § 1409 obč. zák. Ve sporu Ck VIII 123/31, o nějž tu jde, uplatňoval též žalobce, jemuž podle jeho tvrzení příslušela proti Josefu J-ovi vykonatelná, ale nedobytná pohledávka 34.354 Kč 60 h, proti téže žalované odpůří nárok, poněvadž žalovaná koupila od J-a velkostatek K., ač jí bylo pokud se týče muselo býti známo, že J. prodává velkostatek v úmyslu zkrátiti své věřitele. Proti žalobě Ck VIII 123/31 vznesla ža-